

Sygn. akt II CNP 43/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 grudnia 2013 r.,

skargi M. T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 22 lipca 2011 r., wydanego

w sprawie z powództwa M. T.

przeciwko "E." Spółce Akcyjnej o zapłatę,

**odrzuca skargę; zasądza od powoda na rzecz pozwanego 300
złotych kosztów zastępstwa prawnego.**

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 lipca 2011 r. wskazując, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z art. 746 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego merytorycznego orzeczenia sądu drugiej instancji i wyjątkowo - w przypadku określonym w art. 424¹ § 2 k.p.c. - sądu pierwszej instancji, kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skarga ta środkiem wyjątkowym i nadzwyczajnym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie jest dotknięte. Z tego względu jest środkiem wysoce sformalizowanym i wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do tej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. art. 424¹ § 4). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepublikowane).

W skardze nie spełniono tego wymagania, gdyż skarżący wskazał jedynie, że na skutek rażącego naruszenia przepisów przez oba orzekające sądy został pozbawiony przysługującego mu wynagrodzenia.

Nie spełnia przesłanki uprawdopodobnienia szkody zgłoszenie przez skarżącego na tę okoliczność dowodów w postaci wyroków sądowych czy też wskazanie na dowody zawarte w aktach sprawy, bez próby dokładnego sprecyzowania wyrządzonej szkody.

Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Postanowienie o kosztach uzasadnia art. 98 § 1 k.p.c.